

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 13CoP/12/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416200576  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6416200576.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Janky Boroškovej, v konaní navrhovateľky Bc. C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. Z. XXXX/XA, XXX XX K. Z., zastúpenej Mgr. Janou Dvorščikovou, bytom Osloboditeľov 2613/61, 962 21 Lieskovec, proti povinnému M. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, XXX XX K. K., o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti k maloletému K. B., nar. XX.XX.XXXX zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, o odvolaní navrhovateľky matky maloletého proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4P/4/2016-44 zo dňa 06. 02. 2017 takto

### rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. značky 4P/63/2013-10 zo dňa 12.08.2013 tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého K. B., nar. XX.XX.XXXX výživné vo výške 95,- eur mesačne počnúc dňom 01.01.2016, posielaných vždy do 15. dňa v mesiaci do rúk matky maloletého dieťaťa (I. výrok). Zročné výživné za obdobie od 01.01.2016 do 06.02.2017 vo výške 65,- eur je otec povinný zaplatiť matke v 5,- eurových mesačných splátkach posielaných spolu s bežným výživným až do zaplataenia pod stratou výhod splátok a zročnosťou celého dlhu (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovení § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že v intenciách rozhodnutia Krajského súdu, doplnil dokazovanie. Z doplneného dokazovania nie je sporné, že účastníci sú rodičia maloletého dieťaťa, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti. Naposledy o výživnom súd rozhodoval v konaní 4P/63/2013 kedy určil vyživovaciu povinnosť otcovi vo výške 75,- eur mesačne. Navrhovateľka v čase posledného rozhodovania o výške vyživovacej povinnosti mala príjem vo výške 340,- eur. V súčasnom období jej príjem vzrástol a predstavuje sumu 510,- eur. Otec maloletého dieťaťa mal v čase posledného rozhodovania príjem 500,- eur. V súčasnom období jeho zárobok predstavoval 581,- eur. Zvýšil sa jeho zárobok a okrem toho mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu. V čase posledného rozhodovania o výške vyživovacej povinnosti bol maloletý žiakom 5. triedy základnej školy. V čase podania návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti navštevoval 7. ročník základnej školy, potreby dieťaťa vzrástli z toho dôvodu, že navštevuje krúžky a chlapec podstatne narástol. Zmena pomerov od posledného rozhodovania nastala nie len na strane účastníkov, ale aj na strane maloletého dieťaťa. Matkin zárobok vzrástol z 340,- na 510,- eur a otcov zárobok z 500,- na 580,- eur. Otcovi pribudla vyživovacia povinnosť. Maloletý postúpil do vyššieho ročníka základnej školy. Maloletý však

stále navštevuje základnú školu a od posledného rozhodovania neuplynula taká dlhá doba, aby sa na strane maloletého dieťaťa zmenili potreby v tom smere, že by bolo potrebné rozhodnúť o výške vyživovacej povinnosti navrhovanej matkou vo výške 170,- eur. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že návrh otca na zvýšenie výživného na sumu 95,- eur mesačne zohľadňuje schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného ako aj odôvodnené potreby oprávneného. Súd prvej inštancie preto primerane zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na sumu 95,- eur mesačne od 01.01.2016. Za obdobie od podania návrhu do rozhodovania súdu otec plnil výživné vo výške 90,- eur mesačne. Pretože súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť na 95,- eur mesačne, za obdobie 13 mesiacov mu vznikol dlh na výživnom vo výške 65,- eur (13 x 5,-). Zaplatenie zročného výživného mu súd prvej inštancie povolil v 5,- eurových mesačných splátkach.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v celom rozsahu odvolanie navrhovateľka - matka maloletého (ďalej len „matka“). Matka mala za to, že súd prvej inštancie nesprávnym právnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k poručeniu práva na spravodlivý proces. Namietala, že konajúci súd pri rozhodovaní o zmene výživného komplexne neposúdil všetky zmeny v pomeroch účastníkov, ku ktorým došlo od predchádzajúcej úpravy. Matka ďalej uviedla, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nesprávne uviedol, že sa jej príjem zvýšil zo sumy 340 Eur na 510 Eur. Ďalej uviedla, že nie je preukázané, či skutočne došlo aj k zvýšeniu príjmu otca, keďže nepredložil prehľad o príjmoch za posudzované obdobie. Namietala aj, že ani dôvod, ktorý povinný uviedol ako dôvod zmeny zamestnávateľa sa nezakladá na pravde, nakoľko uvedené konanie povinného považuje za účelové, v snahe preukázať čo najnižší príjem. Rovnako za nedostatočné matka považovala skúmanie pomerov na strane maloletého, kde konajúci súd neprihliadol na to, v akom rozsahu a od akého času nastala na jeho strane zmena jeho odôvodnených potrieb. Zdôraznila, že pri rozhodovaní o návrhu na zníženie alebo zvýšenie výživného je prioritné posúdenie zmeny pomerov. V tejto súvislosti sa podľa nej konajúci súd ani v súdnom konaní ani vo vydanom rozhodnutí nezaoberal žiadnou so skutočnosťami, ako sa zmenili pomery maloletého v súvislosti so zvýšenými nákladmi na jeho výživu ako takú. Namietla, že konajúci súd pri posúdení veci neskúmal a neprihliadol ani na skutočnosť, že otec maloletého nenavštevuje a nad rámec určenej vyživovacej povinnosti nijako neprispieva a to ani darmi pri meninách, narodeninách či vianočných sviatkoch, takže otec v tejto súvislosti nemá žiadne iné zvýšené náklady v súvislosti s maloletým. Podľa nej okresný súd nesprávne vymedzil právny základ posudzovaného prípadu, ktorým je § 78 Zákona o rodine a v konaní nepostupoval tak, aby jeho výsledkom bolo rozhodnutie so zákonným odôvodnením. Ďalej uviedla, že je nepochybné, že konajúci súd opätovne nepostupoval tak, ako ho na konanie a konečné rozhodnutie zaviazal súd druhej inštancie. V odvolaní napadnutom rozhodnutí podľa nej absentuje aj úvaha, ktorou sa konajúci súd pri jeho vydaní spravoval a aj zákonné ustanovenie, ktorým by podložil záver, na ktorom sa ustálil. Na základe uvedeného trvala na podanom návrhu v celom rozsahu a žiadala, aby odvolací súd zrušil, v súlade s § 389 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) a v súlade s § 391 CSP napadnuté rozhodnutie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Otec sa k odvolaniu matky vyjadril, pričom uviedol, že potvrdenie o príjme za obdobie od januára 2016 do decembra 2016 bolo okresnému súdu predložené. Je v ňom uvedený priemerný hrubý mesačný príjem 695,73 Euro a priemerný čistý príjem 581,96 Euro. Otec ďalej k námietkam matky uvedených v odvolaní uviedol, že zmenu práce plánoval už dlhšie a to pre rodinné dôvody. Práca na „týždňovky“ je pre rodinu náročná, keďže s manželkou vychováva malé dieťa a manželka pracuje aj v pohotovostných službách zahŕňajúcich nočnú prácu, prácu počas soboty. Bolo nevyhnutné z logistických dôvodov či z hľadiska rozvíjania sociálnych väzieb v rámci rodiny zmeniť prácu do miesta bydliska. Pokiaľ matka uviedla, že syna nenavštevuje, otec uviedol, že to nie je pravda. Stretnutia sú však obmedzené v intervale jedno stretnutie za 2 mesiace a je rád, že mu je umožnená aspoň takáto miera stretnutia. Otec ďalej uviedol, že bude veľmi rád, ak mu bude umožnené tráviť so synom viac času, pričom však dodal, že chcieť musia obe strany. Pokiaľ matka uviedla, že neprispieva nad rámec určenej vyživovacej povinnosti, otec uviedol, že ani to nie je pravda. Prispieva v rámci svojich možností. V roku 2016 dal synovi pri stretnutí opakovane malú finančnú hotovosť, neskôr si syn odmietol financie zobrať. V decembri 2016 pred Vianocami poslal navrhovateľke na účet 50 Eur a taktiež 20 Eur v marci 2017. Na záver otec podotkol, že na pranie, ktoré synovi poslal k meninám formou sms-správy nedostal žiadnu odpoveď.

5. Matka sa k vyjadreniu otca vyjadrila, pričom uviedla, že je dôležité, aby výška vyživovacej povinnosti bola určená v záväznom a vynútitelnom rozhodnutí a nie prenechaná na dobrej vôli povinného.

Takže prispievanie nad rámec vyživovacej povinnosti na občasnej báze nie je nástrojom, ktorý by mal zabezpečiť vyživovaciu povinnosť maloletého v požadovanom rozsahu. Ďalej poukázala na skutočnosť, že suma vo výške 95 Eur by nepokryla výdavky maloletého v celom rozsahu, s poukazom na jeho potreby, tak ako sú opísané v žalobnom návrhu. Podľa matky ďalej nie je vylúčené, že povinný bol v čase konania pojednávania ešte v skúšobnej dobe, čiže nie je vylúčené, že jeho príjem bude po jej uplynutí vyšší. Na záver uviedla, že ostatné skutočnosti, ktoré uviedol povinný vo svojom vyjadrení, nepovažuje za relevantné, v súvislosti s prejedávanou vecou.

6. Otec sa k vyjadreniu matky písomne nevyjadril.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34) CSP vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 65, § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte len „CMP“), bez nariadenia pojednávania § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. V zmysle § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena, alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

10. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Nestačí len úvaha súdu o tom, že je doterajšie výživné neprimerané. Pokiaľ by súd nemal za preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, šlo by vlastne o neprípustné preskúmvanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania.

11. Z obsahu preskúmvaného spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie po zrušení rozhodnutia odvolacím súdu, náležite doplnil dokazovanie a prihliadol na všetky relevantné okolnosti prípadu.

12. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o zmene výživného porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného v čase skoršieho rozhodnutia (rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4P/63/2013-10 zo dňa 12. 08. 2013) a okolnosti v čase rozhodnutia. Od vyhlásenia posledného rozhodnutia o výživnom dňa 12. 08. 2013 (ktoré nadobudlo právoplatnosť 30. 08. 2013) do vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie 06. 02. 2017 uplynula doba takmer 4 rokov, počas ktorej došlo k zmene pomerov u maloletého A.. V čase poslednej úpravy maloletý navštevoval 5. triedu základnej školy. V čase podania návrhu navštevoval 7. ročník základnej školy. Súd prvej inštancie nemal pochybnosť o tom, že potreby maloletého sa zvýšili. Matka maloletého v konaní konkretizovala náklady spojené so zabezpečením starostlivosti o maloletého a bol nepochybne zistený vzrast nákladov na maloletého K., a to že chlapec podstatne narástol, tiež z dôvodu, uspokojovania jeho záujmov a vzdelávania sa. Odôvodnenosť potrieb vyjadruje požiadavku, aby plnením vyživovacej povinnosti boli uspokojené všetky náklady vo vzťahu k dieťaťu, ktoré možno očakávať. Miera potrieb dieťaťa je rôzna. Závisí od veku, duševnej a fyzickej vyspelosti, schopností, zdravotného stavu, záujmov, nadania, talentu, vzdelania, od formy prípravy na budúce povolanie. Nemožno dospieť k všeobecne platnému záveru, ide o individuálnu fyzickú a duševnú vyspelosť toho-ktorého dieťaťa, potreby detí v tom istom veku sa môžu odlišovať. Súčasne závisí od schopností a možností rodičov. V prípade obmedzených predpokladov na strane rodičov sa preto môže pohybovať od bežných najzákladnejších potrieb nutných pre život až po plné uspokojenie všetkých odôvodnených potrieb dieťaťa. Je teda úmerná životnej úrovni rodičov. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške výživného zo strany povinných osôb, správne zohľadňovať aj schopnosti a možnosti osôb povinných plniť vyživovaciu povinnosť. Odvolací súd uvádza, že nezistil, že by sa maloletý K. nepodieľal na životnej úrovni svojich rodičov. Okresný súd pri rozhodovaní prihliadol na zmenu pomerov tak na strane maloletého dieťaťa, ako aj na strane jeho rodičov. Príjmy oboch rodičov sa od poslednej úpravy zvýšili. V čase poslednej úpravy boli nesporne zistené príjmy

rodičov, matky 340 Eur, otca 500 Eur. Za súčasného stavu, pokiaľ súd vychádzal z preukázateľnej výšky príjmu otca cca 581,- Eur mesačne, pri dvoch vyživovacích povinnostiach je zvýšenie výživného na sumu 95,- Eur primerané tak, ako to uviedol a odôvodnil prvoinštančný súd, teda zodpovedajúce odôvodneným potrebám maloletého a súčasným možnosťami a schopnosťami povinného rodiča. Okresný súd teda správne poukázal na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, že pri určení výživného prihliada na odôvodnené potreby oprávneného (maloletého dieťaťa) ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (otca dieťaťa). Okresný súd správne skúmal na strane oprávneného jeho odôvodnené potreby s ohľadom aj na životnú úroveň povinných osôb. Vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu majú obidvaja rodičia, preto výška výživného zo strany len niektorej z osôb povinných výživou nemôže byť spravidla určená v takom rozsahu, aby pokryla všetky výdavky dieťaťa. Okresný súd správne poukázal na schopnosti a možnosti oboch rodičov, aj s prihliadnutím na ich mesačný príjem a majetkové pomery každého rodiča. Z tohto hľadiska preto rozhodnutie okresného súdu je potrebné považovať za vecne správne, nakoľko zvýšenie výšky výživného zo sumy 75,- eur mesačne, na sumu 95,- eur mesačne, je zvýšenie o takmer tretinu pôvodného výživného. Odvolací súd v tejto súvislosti nemohol tiež nevziať do úvahy tú skutočnosť, že k zvýšeniu výživného došlo ešte počas navštevovania dieťaťa základnej školy, pričom je potrebné vziať do úvahy predpoklad, že s prestupom maloletého dieťaťa na štúdium na strednej škole, môže dôjsť k opätovnej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa.

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto ho podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil majúci za to, že dôvody uvedené v odvolaní matky neovplyvnili správnosť záverov súdu prvej inštancie založených na náležitom zistení skutkového stavu a správnom vyhodnotení vykonaného dokazovania.

14. V súlade s § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Z obsahu spisu nevyplýva návrh na náhradu trov konania, a preto odvolací súd nerozhodol o náhrade trov konania.

15. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu,

u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).